

[Ømann.]

Jeg vil gerne sige til finansministeren: Det er en direkte opfordring til dem, som har mulighed for at snyde, at de så skal snyde 2.000 kr. mere. Så balancen i den gulerod, der er hængt frem foran os, er ikke så overbevisende, at den kan opveje de store byrder, der er ved de afgifter, som vi nu skal til at forhandle om.

Jeg vil indrømme, at der blandt afgifterne også er nogle, som har visse argumenter for sig, men set som helhed må jeg sige, at forslaget er trivielt, og jeg tvinges til, da jeg ikke kender den sammenhæng, som de skal ses i — for den har finansministeren jo ikke åbenbart for os — at bedømme disse afgifter isoleret og se på deres sociale virkning, og vi må se på den valutamæssige virkning, for det er jo det, der er et af hovedargumenterne.

Giftskatterne, på øl, tobak, cigaretter, spiritus, kender vi jo udmærket incidensen af. Vi ved, hvordan de rammer: de rammer med den tunge ende nedad. Jeg vil sætte tommelfingeren nedad over for disse skatter; det er ikke det, vi har brug for i dette øjeblik.

Registreringsafgiften er jo en opfordring til at udsætte sin anskaffelse af bil, for den skal kun gælde til nytår. Det kunne der sådan set godt være noget fornuftigt i, men den er ikke særlig erhvervsvenlig. Den rammer jo et helt erhverv, og det skal vi nok få at vide, når deputationerne anmelder sig i aften og i morgen. Og så bygger man altså en importpukkel op, det ved vi jo godt. Det er altså kun en stakket glæde, man har ved et sådant forslag.

Vægtafgiften vil jeg mene er direkte social. Den hviler altså på dem, der i forvejen har køretøjer, den rammer bredt, og jeg synes, at så længe den ikke er afbalanceret med et tilbud om forbedring af den kollektive trafik, er den ikke særlig tillokkende.

De hårde hvidevarer: jeg synes også dér er grund til at sondre. Der er da nogle husholdningsmaskiner, som under de rådende samfundsforhold kan være ret så nødvendige: støvsugere, vaskemaskiner, men ellers kan det jo nok være meget fornuftigt at foranledige folk til at vælge lidt omhyggeligere, når de køber disse varer med indbygget forældelse.

Hvad angår elafgiften: kunne vi dog ikke

have opretholdt vores kampagne for at spare på lyset lidt længere? Kunne vi ikke have gjort det anderledes, lempede man ikke for hurtigt, tændte man ikke neonlysene i forretningerne lidt for hurtigt? Jeg synes, at denne afgift i hvert fald rammer meget bredt, og den rammer socialt forkeret.

Så er der lystbådeafgiften. Ja, jeg ved ikke rigtig. Det er vel noget, som finansministeren er faldet for, fordi der er blikfang i den, der er jo ingen penge i den, og der er meget stor administration i den, men det er noget, som folk har opmærksomheden henvendt på, og jeg kan da ikke sige, at jeg er imod den.

Hvordan er tidsbalancen så? Nu får vi altså nogle afgifter, som også rammer det indenrigs forbrug, som også rammer beskæftigelsen, og beskæftigelsen er vel hovedpunktet i dette. Hvordan vil tidsforløbet være, når disse afgifter sætter ind? Vil det forværre beskæftigelsessituationen, som vi kan vente bliver vanskelig til efteråret?

Jeg må sige som konklusion, at i det hele taget er disse trivielle forslag ikke særlig tillokkende, og der findes alternativer. Ja, vi skal måske nok gå forsigtigt med hensyn til en importafgift af hensyn til EF, men det havde vel været det, som vi sådan set skulle sigte på. Vi skal vel også være forsigtige og ikke gøre det, som italienerne har gjort med en deponeringsordning, men det er jo egentlig det, vi havde brug for.

Men der er da andre ting. Der var et forslag, som jeg tror SF var nogenlunde enig med socialdemokraterne om, om en afgift på 400 mill. kr. på erhvervsjendomme. Jeg tror da også, der er et udestående spørgsmål mellem socialdemokraterne og venstre om en kapitalvindingsskat, som nok kunne give lidt penge. Jeg tror, der er nogle folk, der siger: ja men vi oplever i disse dage en uhyre stigning på værdierne i jord og ejendom, er der dog ikke noget at hive ind her? Ville det dog ikke være retfærdigt?

Sådan kan man altså nævne en række alternativer, som ligger uden for denne regerings fantasi. Hvordan ligger det med landbrugets moms-kredit? Hvordan ligger det for resten med 2½ pct. afgiften? Det koster jo 500-600 mill. kr. at afskaffe den. Midt i denne uhyre store krise skal man altså til at afskaffe denne afgift. Det er besynderligt. Hvordan ligger det egentlig med de sorte